

tute, in meam sententiam trahi se patientur, atque hac ratione eorum mihi animi conciliari possint: *εαυ μη ο πατηρ ελκυση αυγον.* Nam sic pater in societatem Christi trahit animos, non vi, sed ratione, doctrinae argumentis et miraculorum efficacia, atque his qui crediderit, ex iisque Christum esse suae salutis autorem cognoverit, is eius se si lei tradet lubenter, eumque ad vitam resuscitabit beatam, de qua *το αναστησω* hic intelligere iubet subiecti, de quo sermo est, conditio. Sic autem trahere *) velle patrem docendo, et vi veritatis diuinæ flectendo animos, clarius nunc explicat Christus v. 45, ex eiusque confirmat promissione, in Prophetarum volumine consignata litteris, de largissima, quae tempore N. T. offeretur omnibus, Deum cognoscendi copia. Qua de re cum illustrissima plurium extent vaticinia, summam eorum Christus his Esiae verbis breuiter enuntiat: omnes a Deo docebuntur, Esa. XLIV. 13. In hebr. dicitur: erunt omnes discipuli Iehovae, *לְפָנָיו* quos instituet salutari doctrina, non *מִלְפָרֵי*, bene iam instructi, *δεδιδαγμένοι υπό το Θεο* quales erant liberi Heman 1 Paral. XXV. 7. nunquam vero sunt omnes, nec erunt, ne Christiani quidem, nedum terrarum gentes, etiamsi omnes velit Deus in suam admittere disciplinam. Idque dicitur *εσονται πάντες διδακτοι Θεος*, erunt omnes institutionis diuinæ alumni, siue tamen esse tales debent, quae vis saepe inest Futuris, erunt ad eam inuitati eiusque copia instruclii, vt *διδακτοι λογος* 1 Cor. II. 13. dicuntur sermones ad institutionem bene comparati. Ita enim Christus ipse *διδακτος Θεος* nominat eos omnes, qui oblatam sibi opportunitatem illam a Deo discendi, siue negligunt, siue admittunt lubenter, ita, vt aude non audiant tantum, sed discant etiam et prompto animo recipiant traditam a patre doctrinam *ο ακοστας παρα το πατρος, και μαθων.* Atque illi demum, ait, qui sic a patre trahuntur, meae te disciplinae docili solertia facile submittent: *ερχεται προς με.* Quod quo tanto lubentius faciant illi, qui audire doctrinam patris ab eoque discere desiderarent, Christus se decretorum eius et praceptorum esse interpretem profitetur v. 46, eosque admonet, ne forte sibi persuadeant, quod quisquam patrem coram nosse,

*) Atque hoc sensu morali, vt latin. trahere, sic graecum etiam *ελκυσαι*, et hebr. *לְשַׁחַם* adhibetur Neh. IX. 30. vbi disciplina Dei in corrigendis Israelitarum moribus, patienterque ferendis hac voce laudatur: *ειλκυσαις επ αυτος ετη πολλα, quod admonitionibus ex prophetarum doctrina factum es*, sequentia explicant: *και επεμαρτυρω αυτοις εν πνευματι σοι εν χειρι προφητων σοι*, idque suae Deus gratiae vindicat et benevolentiae, eorum salutis cupidæ Ier. XXXI. 3. *δια τυτο ειλκυσαι σε εις οικτειρμην*